

การสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

A Construction of Summary Writing Efficiency Test of Thai subject for Senior high
School Student under The Nong Khai Secondary Education Service Area Office

พชร ศิริรัตนศรีสกุล

มณีญา สุราช

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Pachara Siriruttanaseesakun

Maneeeya Surat

Master of Education Udon Thani Rajabhat University

Email: pchara1979@gmail.com

วันที่รับบทความ: 7 พฤษภาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 10 พฤษภาคม 2566; วันตอบรับบทความ: 10 พฤษภาคม 2566

Received: May 7, 2023; Revised: May 10, 2023; Accepted: May 10, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย 2) เพื่อ ศึกษาคุณภาพของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย 3) เพื่อสร้างคู่มือการใช้แบบวัด ความสามารถในการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 547 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทยประกอบด้วยข้อคำถาม 32 ข้อ ที่มุ่งวัดความสามารถการเขียนสรุปความที่มีองค์ประกอบการสรุปความ ได้แก่ ใจความสำคัญและประเด็น สำคัญ ข้อความสนับสนุน และคำอธิบายเพิ่มเติม เป็นข้อสอบสถานการณ์ ปรนัย 5 ตัวเลือก 30 ข้อ และ อัตนัย 2 ข้อ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ค่าความยากง่าย วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเป็นรายข้อโดยใช้สูตร Item Total Correlation วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน(KR-20) และการวิเคราะห์ความ เทียงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA)

ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบวัดมีคุณภาพสามารถนำไปใช้วัดความสามารถ การเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการ ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดพบว่า 1) แบบวัดมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.80 -1.00 2) ค่าความยากง่าย มีค่าตั้งแต่ 0.33 – 0.80 3) ค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.40 – 0.76 4) แบบวัดมีความ

เที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = 332.96 , p = 0.139, df = 306, RMR = 0.031, RMSEA = 0.016, GFI = 0.94 และค่า AGFI = 0.91) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคู่มือการใช้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความเท่ากับ 0.80

คำสำคัญ : การสร้างแบบวัด, ความสามารถในการเขียนสรุปความ, วิชาภาษาไทย

Abstract

The objectives of this research were 1) to create a writing competency assessment form for summarizing Thai subjects. For high school students Under the Office of Nong Khai Secondary Education Service Area 2) to study the quality of the Thai language summaries writing ability test 3) to create a manual for the use of the Thai language summaries writing ability test, semester 2, academic year 2022, amount 547 people. The tools used in this research were The Thai Language Conclusion Writing Competence Test consists of 32 questions aimed at measuring the ability to write summaries that include summarizing elements, namely main themes and key points. support message and further explanation It is a situational test, multiple choice, 5 multiple choices, 30 items and 2 subjective items. Statistics for data analysis in this research is to analyze the Index of Concordance (IOC) analysis of difficulty. Analyze the discriminant power value of the item-by-item measurements by using the Item Total Correlation formula to analyze the sentiment by using the method of Kuder-Richardson (KR-20) and Structural Validity Analysis by confirmatory factor analysis (CFA).

The results showed that Thai language proficiency test form This is a situational exam suitable for senior high school students. The quality test can be used to measure the ability to write Thai language summaries. for senior high school students effectively .The result of the measurement quality check found that 1) Content validity (IOC) ranged from 0.80 – 1.00 2) Difficulty value ranged from 0.33 – 0.80 3) Classification power ranged from 0.40 – 0.764) Measurement design Structurally accurate which is consistent with empirical data with chi-square (χ^2) = 332.96 (p = 0.139), df = 306, RMR = 0.031, RMSEA = 0.016, GFI = 0.94 and AGFI = 0.91, and the reliability of the whole paper = 0.86. There was a content validity index of the manual for the ability to measure the ability to write summaries equal to 0.80.

Keyword: A construction of test, Summary Writing Efficiency, Thai subject

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงถึงความภาคภูมิใจของชนชาติไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารของคนในสังคมเพื่อให้คนในสังคมรับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการซึ่งกันและกันในความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดนั้น ความสามารถด้านการเขียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการศึกษาสมเด็จพระรัตนราชสุทธานภมรราชกุมารี (2525:12-13 อ้างถึงใน ขนิษฐา แสงภักดี, 2540:3) ทรงสรุปปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย จากที่ประชุมครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่า ความสามารถในการเขียนที่นักเรียนมีปัญหาคือ เขียนหนังสือไม่ได้ใจความสำคัญ และนักเรียนส่วนใหญ่อ่อนในความสามารถการเขียนสรุปประเด็นจากข้อความที่อ่าน หรือฟัง กัญญา ทิพย์ลาย (2545:2) ให้แนวคิดที่สอดคล้องกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545:87) ว่าการเขียนสรุปความเป็นความสามารถการเขียนประเภทหนึ่งที่เป็นต่อการดำรงชีวิต โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องในแวดวงวิชาการในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการติดต่อสื่อสารกันได้รวดเร็วและทั่วถึง นักเรียน นักศึกษานักวิชาการจะเรียนรู้ในห้องเรียน อ่านหนังสือหรืออ่านตำราต่าง ๆ มากมายแต่ไม่สามารถจดบันทึกหรือจดจำเรื่องราวเหล่านั้นได้หมด ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้อง ใช้เทคนิคการเขียนสรุปความเพื่อจะช่วยให้การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นว่าในการวัดความสามารถการเขียนสรุปความเป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาและจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน กล่าวคือ ผลของการวัดจะเป็นตัวกำหนดทิศทางการรู้ความสามารถของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้เอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ เพื่อให้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความเป็นตัวแทนที่ดีในการวัดความสามารถการเขียนสรุปความของผู้เรียน และผลการวัดที่ได้จากแบบวัดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้น หากครูผู้สนใจการศึกษาความสามารถการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นใดก็ตาม ย่อมสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและได้ผลที่น่าเชื่อถือโดยมีเกณฑ์การวัดความสามารถที่มีความแม่นยำและน่าเชื่อถือและใช้ผลของการวัดไปพัฒนาความสามารถการเขียนสรุปความในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

2. เพื่อศึกษาคุณภาพของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

3. เพื่อสร้างคู่มือการใช้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

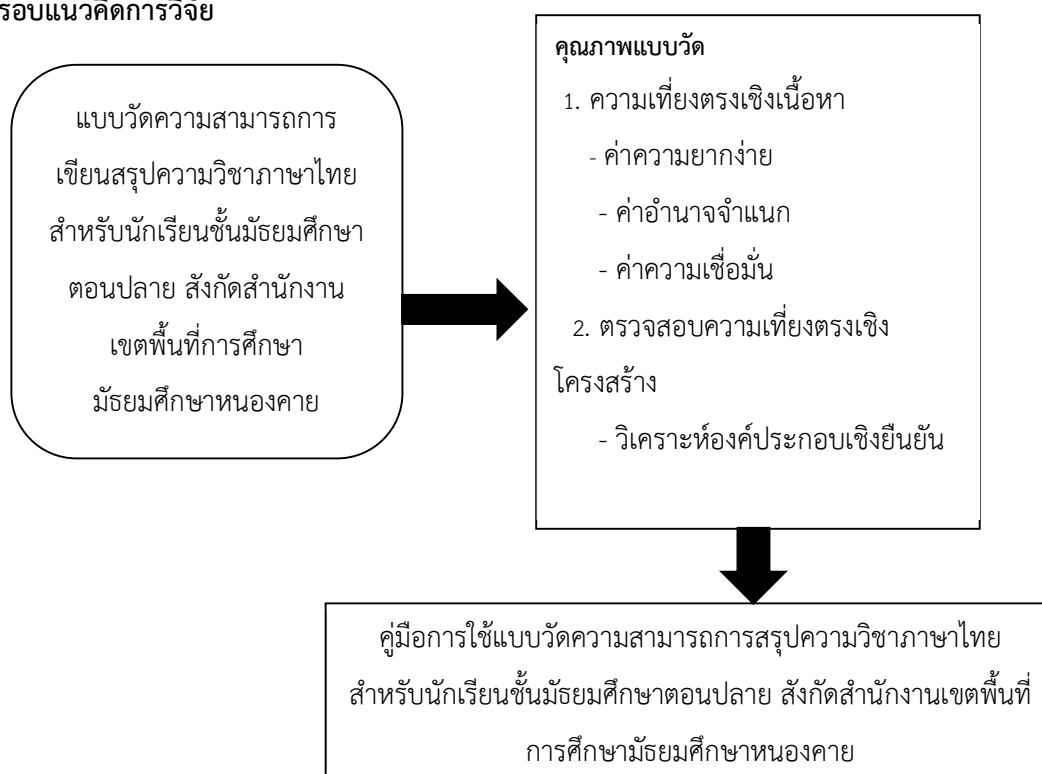
ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2,367 คน

2. เนื้อหาในการวิจัย คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาระที่ 2 สาระการเขียน เรื่องการเขียนสรุปความ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย จำนวน 547 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ โดยสร้างแบบวัดแบบข้อสอบสถานการณ์ ใช้สำหรับวัดและประเมินในด้านความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ต่อการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 2 องค์กรประกอบ
2. นำองค์ประกอบและนิยามของความสามารถการเขียนสรุปความที่ได้จากการศึกษาแล้วสังเคราะห์แนวคิดมาสร้างเป็นตารางกำหนดคุณลักษณะของการวัด (Item Specification Table) เพื่อใช้ในการสร้างแบบวัดเชิงสถานการณ์
3. ดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย โดยออกข้อสอบเชิงสถานการณ์ ตามนิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบของความสามารถการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 2 องค์กรประกอบ

ระยะที่ 2 การหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)
2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ซึ่งตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และพิจารณาประเมินรายข้อ พร้อมทั้งปรับปรุง แก้ไขแบบประเมินทางด้านภาษา ข้อความ เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00
3. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาหาค่าความยาก (Difficulty: p) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination: r)
4. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) สำหรับแบบปรนัย และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอัตนัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค (Cronbach's Alpha Method)

ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและหาคุณภาพของคู่มือ

2. สร้างคู่มือโดยการนำข้อมูลที่ได้จากทุกระยะมาเป็นแนวทางในการสร้างหัวข้อคู่มือซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจง วัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา คำแนะนำในการใช้คู่มือ แนวทางการประเมินผล
3. นำเสนอคู่มือให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
4. จัดทำคู่มือฉบับจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ได้แก่ แบบวัดจำนวน 1 ฉบับ 32 ข้อ ประกอบด้วย แบบปรนัย 5 ตัวเลือก 30 ข้อ ในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน และแบบอัตนัย 2 ข้อ ซึ่งตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 – 1.00
2. หาค่าความยากง่าย ที่เป็นแบบปรนัยเป็นรายข้อ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20 – 0.80
3. หาค่าอำนาจจำแนก และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดแบบปรนัยใช้วิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) และค่าความเชื่อมั่นแบบวัดแบบอัตนัยโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's Alpha Method)
5. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนไปยังสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ติดต่อนัดหมายเพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง
3. นำกระดาษคำตอบที่ผ่านการตรวจสอบความเรียบร้อยมาจัดเตรียมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

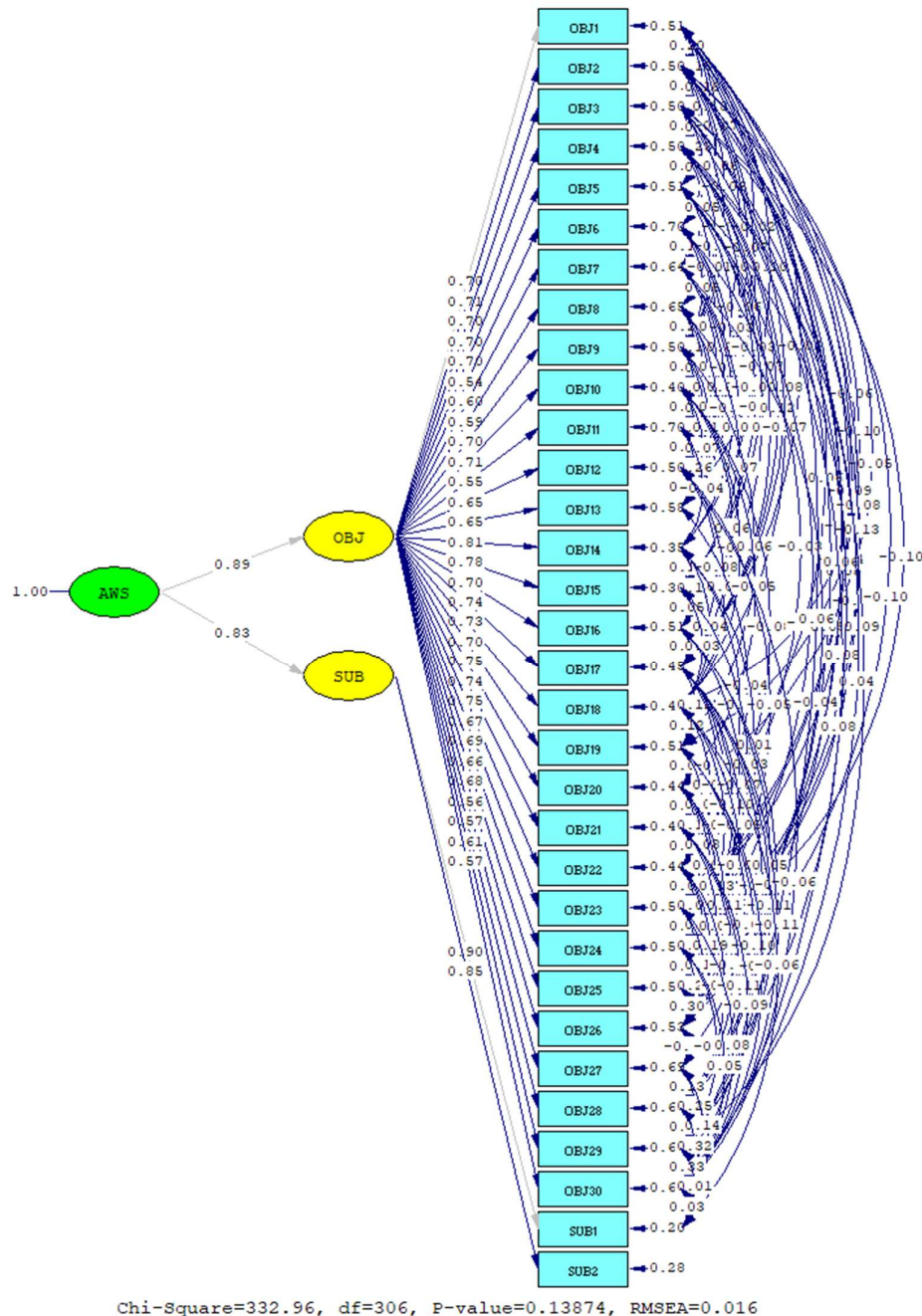
1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) เพื่อใช้คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2. ค่าความยาก ที่เป็นข้อสอบปรนัยเป็นรายข้อ
3. ค่าอำนาจจำแนก ของแบบวัดเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร Item Total Correlation
4. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) สำหรับแบบวัดเชิงสถานการณ์ และใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค(Cronbach's Alpha Method)สำหรับแบบวัดแบบอัตนัย
5. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน(CFA)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามนิยาม โดยแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ จำนวน 32 ข้อ เป็นแบบวัดแบบปรนัย 30 ข้อ ในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แบบอัตนัย 2 ข้อ

2. ผลการหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย ผลการวิเคราะห์หาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.80 อำนาจจำแนก 0.40 ถึง 0.76 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ของแบบวัด มีค่า 0.86 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย ก่อนวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสเกลองค์ประกอบย่อยหรือตัวบ่งชี้จำนวน 32 ตัวบ่งชี้ พบว่า ค่าสถิติของ Bartlett's test of Sphericity และค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Mayer-Olkin Measures of Sampling Adequacy: KMO) เพื่อพิจารณาความเพียงพอของข้อมูลที่นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์พบว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่า Baertlett test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 8627.534 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นน้อยกว่า .01 ($p < .01$) ส่วนค่า Kaiser-Mayer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.945 โดยมีค่ามากกว่า .80 แสดงว่าตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของ คิมและมัลเลอร์ ได้เสนอไว้ว่า ถ้ามีค่ามากกว่า .80 แสดงว่าดีมากและถ้ามีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่าใช้ไม่ได้ (Kim & Mucle, 1978 อ้างถึงใน สมเกียรติ ทานอก, 2539) ดัชนีความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ค่าไค-สแควร์

(χ^2) เท่ากับ 332.96 มีค่า p-value เท่ากับ 0.139 ค่าค่าไค-สแควร์สัมพันธ์(χ^2 / df) เท่ากับ 1.09 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.91 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (CFI) เท่ากับ 1.00 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.016 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกค่า แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของพัฒนาแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเพื่อพัฒนาแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลักทั้ง 2 องค์ประกอบหลักมีค่าเป็นบวก มีค่าเท่ากับ 0.89 และ 0.83 เรียงลำดับจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากไปหาน้อย คือ ข้อสอบปรนัย (OBJ) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.89 และข้อสอบอัตนัย (SUB) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.83 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย เกิดจากองค์ประกอบข้อสอบปรนัย และข้อสอบอัตนัย ตามลำดับ

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ของตัวบ่งชี้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ทั้ง 32 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.54 – 0.95 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 2 องค์ประกอบ สามารถสรุปได้ ดังนี้ 1) ตัวบ่งชี้ OBJ1- OBJ30 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยข้อสอบปรนัย (OBJ) น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.54 – 0.81 ทุกค่า และ 2) ตัวบ่งชี้ SUB1- SUB2 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยข้อสอบอัตนัย (SUB) น้ำหนักตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.85 และ 0.90 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คู่มือการใช้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน การประเมินคู่มือการใช้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของคู่มือการใช้แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความ เท่ากับ 0.80

สรุปและอภิปรายผล

1. แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย มีการวางแผนการดำเนินการออกแบบแบบทดสอบ กระบวนการหาคุณภาพและการพัฒนาแบบทดสอบที่ดี เพื่อให้ได้ผลการวัดพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน ซึ่งต้องอาศัยขั้นตอนการทดสอบอย่างมีระบบซึ่ง ศิริชัย กาญจนวาสี (2556:220) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบ ต่อจากนั้นเป็นการออกแบบการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วยวางแผนการทดสอบ กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

สร้างแผนผังการทดสอบ สร้างผังข้อสอบจากนั้นจึงลงมือเขียนข้อสอบ ทดลองใช้ วิเคราะห์ข้อสอบและแบบสอบ ปรับปรุงและนำไปให้ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานตัวชี้วัดจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพบว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบตามวิธีของโรวินลลีและแอมบูตันมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.50-1.00 โดยมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 42 ข้อและคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ไว้ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ เนื่องจากข้อสอบมีข้อบกพร่อง ดังนี้ การตั้งคำถามไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดขาดความชัดเจนในการใช้ภาษา ข้อสอบที่มีคุณภาพคือ ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มีค่าระหว่าง 0.80-1.00 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริงทำให้แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 ทุกข้อตรงตามที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับที่ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, (2543 : 246) กล่าวว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ที่คำนวณได้ต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่าวัดได้สอดคล้องดังนั้นแสดงว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นแบบทดสอบที่ดี มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดทุกข้อ ดังนั้นแสดงว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นแบบทดสอบที่ดีมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดทุกข้อเพราะมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง สอดคล้องกับคำกล่าวของ ขวาล แพรัตกุล (2552 : 81) ที่ว่าแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง ก็คือแบบทดสอบที่สามารถทำหน้าที่วัดสิ่งที่เราต้องการจะวัด วัดได้อย่างถูกต้องตามความมุ่งหมาย คือคะแนนจากข้อสอบนั้นสามารถให้ความหมายแก่เราตรงตามที่เราปรารถนาและมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา แสงประเสริฐสุข (2554) ซึ่งได้สร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์วิชาภาษาไทย สาระหลักการใช้ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบจำนวน 9 ฉบับฉบับละ 15 ข้อ ข้อมี ข้อมีค่าความเที่ยงตรงเชิง ข้อมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้ง 0.80 ถึง 1.00 สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพเพราะมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดจึงสามารถนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปวัดความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายได้จริง

2. คุณภาพของแบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

2.1 ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.33 - 0.80 ซึ่ง ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 192-220) กล่าวว่า ค่าความยากมีค่าตั้งแต่ 0.00-1.00 โดยทั่วไปข้อสอบที่มีความยากพอเหมาะ ควรมีค่าตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40 ขึ้นไปทุกข้อซึ่ง ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 185-199) กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้คือมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.20 สอดคล้องกับพิชิต ฤทธิ์จรูญ

(2544: 142-154) ที่ว่าข้อสอบที่ดีจะต้องแยกคนเก่งกับคนไม่เก่งออกจากกันได้ อำนาจจำแนกมีความสัมพันธ์กับความเที่ยงตรงเชิงสภาพในทางบวก กล่าวคือ ถ้าเครื่องมือใดมีอำนาจจำแนกสูง เครื่องมือนั้นก็มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูงด้วย

2.2 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น ใช้วิธีการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดปรนัยด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดอัตนัยโดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) ได้ค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2544:71) กล่าวว่าค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้สูงเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับความสำคัญของการตัดสินใจที่จะมีขึ้น และโอกาสติดตามเรื่องที่ตัดสินใจไปแล้วอีกเช่นการสอบแข่งขันเพื่อศึกษาต่อการสอบประมวลความรู้เพื่อสำเร็จการศึกษาแบบทดสอบที่ใช้ต้องมีความเชื่อมั่นสูงเป็นพิเศษถ้าการตัดสินใจไม่มีความสำคัญมากนักและมีโอกาสติดตามตรวจสอบเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของสิ่งสิ่งนั้นในโอกาสต่อไปได้อีกความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นไม่ร้ายแรงมากนักจึงพอยอมรับแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นต่ำลงมาได้แต่อย่างน้อยที่สุดควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.50

2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 332.96 มีค่า p-value เท่ากับ 0.139 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.09 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.91 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) เท่ากับ 1.00 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.016 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกค่า แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้น แบบวัดความสามารถการเขียนสรุปความจึงมีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ จารุพร ตั้งพัฒน์กิจ และ ปาณิก เสนาฤทธิ์ไกร (2565:) ว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ขององค์ประกอบว่าตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กัน หรือแท้จริงแล้วตัวแปรเหล่านั้นอาจจะต่างองค์ประกอบกันและไม่มีความสัมพันธ์กันเลย มากกว่านั้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยังสามารถ ใช้ประโยชน์ได้ทั้งเพื่อการพัฒนาทฤษฎีหรือตัวชี้วัดใหม่ หรือการทดสอบหรือยืนยันทฤษฎีหรือตัวชี้วัดเดิม ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจถึงโครงสร้างระหว่างตัวแปร ลดความคลาดเคลื่อน และสามารถนำสถิติมาใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยผลวิจัยพบว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไปใช้ในโรงเรียนเพื่อนำผลที่ได้จากการสอบเป็นแนวทางในการปรับปรุงและยกระดับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ถ้าต้องการนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างจากเดิมควรหาเกณฑ์ปกติใหม่สำหรับการหาผลคะแนนของกลุ่ม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความตามรูปแบบข้อสอบ PISA เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับรูปแบบของ PISA เนื่องจากนับว่าเป็นการทดสอบที่มีความสำคัญต่อทุกหน่วยงานเป็นการประเมินความพร้อมความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นประชาชนที่มีคุณภาพในอนาคต

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปความในรูปแบบอื่นๆเช่นข้อสอบถูกผิดข้อสอบจับคู่

3. ควรมีการหาคุณภาพผู้ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์และพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการตรวจให้คะแนนและเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กัญญา ทิพย์ลาย. (2545). การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ชนิษฐา แสงภักดี . (2540). การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหมอ พัฒนานุกูล จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จารุพร ตั้งพัฒนกิจ และ ปาณิก เสนาฤทธิไกร. (2565). บทบาทของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในแบบจำลองสมการโครงสร้าง. วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 1 (2) ,99-110.

จินตนา แสงประเสริฐสุข. (2554). การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาร
หลักการใช้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิจัยและ
ประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เฉลิมพล ณ เชียงใหม่. (2547). การใช้แผนภูมิโน้ตส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
และการเขียนสรุปความนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชวาล แพร่ตกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
พระนคร.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สมเกียรติ ทานอก. (2539). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
บุญศิริการพิมพ์.